



Минали се още три месеца. Дошелъ редъ втората царска дъщеря да отиде край брѣга, за да я вземе чудовището. Гороломчо помолилъ и тоя день да го освободятъ, да се поразходи.

Царската дъщеря отишла край морето, седнала на брѣга и заплакала. И царедворецътъ отишелъ съ нея и пакъ се скрилъ въ храсталака.

Дошелъ Гороломчо. Приближилъ до царската дъщеря и рекълъ:

— Не плачи, царкиньо! Азъ ще се разправа съ чудовището.

Въ това време се чулъ страшенъ шумъ въ морето. Край брѣга се подало шестглаво чудовище и извикало:

— Гороломе, ти ли си?

— Азъ съмъ.

— Ела ме изтегли на суша.

Азъ съмъ братъ на триглавото чудовище. Ида да взема царската дъщеря, която царътъ обеща на брата ми.

Гороломчо носѣлъ своя мечъ, който тежалъ шестстотинъ килограма. Приближилъ се до брѣга и съ единъ замахъ отсѣкълъ шесттѣ глави на чудовището. То потънало въ морето. А Гороломчо се върнало въ двореца.

Царедворецътъ дошелъ при царската дъщеря, допрѣлъ сабята до гърдитѣ ѝ и рекълъ:

— Ако само посмѣеш да кажешъ, че другъ те е избавилъ, ще отнема живота ти. Ще кажешъ на баща си, че азъ съмъ твоятъ освободителъ.

И тоя пжтъ царедворецътъ миналъ за безстрашенъ юнакъ.

Минали още три месеца. Дошелъ редъ на най-малката дъщеря. И тя отишла край морето, седнала на брѣга и заплакала. Царедворецътъ се скрилъ въ храсталака. Дошелъ Гороломчо. Приближилъ до царската дъщеря, па ѝ рекълъ:

— Не плачи, хубавице! Азъ ще те избавя отъ чудовището.

Чулъ се страшенъ шумъ въ морето. Надъ вълнитѣ се подало чудовище съ деветъ глави и извикало:

— Гороломе, ти ли си?

— Азъ съмъ.

— Ела ме извлѣчи на брѣга! Азъ съмъ вториятъ братъ на чудовището, на което царътъ обеща да даде дъщеритѣ си. Дойдохъ да взема най-малката царска дъщеря.

Гороломчо носѣлъ мечъ, който тежалъ деветстотинъ килограма. Доближилъ до чудовището, замахналъ съ мечъ и му отсѣкалъ деветтѣ глави. Но понеже мечътъ тежалъ нѣколко грама по-малко отъ деветстотинъ килограма, главитѣ на чудо-



вището порастнали отново. То се втурнало, грабнало царската дъщеря и избѣгало въ морето.

Гороломчо не се върнало въ двореца, а тръгналъ кждето му видятъ очитѣ.

Вървѣлъ, вървѣлъ — срещналъ единъ великанъ, който носѣлъ черква на гърба си.

— Брей, ти си много силенъ, прия-